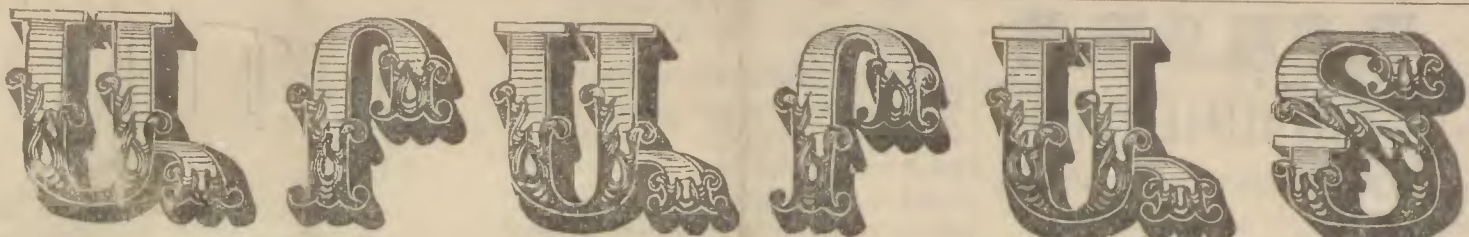

AN ARMENO-AMERICAN
Weekly Journal
of
Politics and Literature,
Published
by
P. M. AYVAD,
Editor and Proprietor,
72 University Place, New York.

THE ARARAT.

TO ADVERTISERS.

This paper has an extensive circulation among the Armenians throughout the United States and the principal cities of the world. It is an excellent medium for domestic and international advertisements, securing the very best results. Rates of advertising will be found on the fourth page.

— ՄԵՐ ՍԿԶՈՒՆԻՔ ԱԶԳԻՆ ՍԿԶՈՒՆԻՔ Է, ՄԵՐ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ՝ ԱՇԽԱՐՀԻ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ. — ԱՐԱՐԱՏ, Սեպտեմբեր 30, 1876.

ՀԱՍՏԱՏԱՆԻ ԿՈՍՏԱՆՆՆՈՒՊՈԼԻՍ
ESTABLISHED AT CONSTANTINOPLE 1869.

ՆՅՈՒ ԵՐԲԷ, ՀԻՆԳՇԱՐԻ, ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 17, 1891.
NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 17, 1891.

ՆՈՐ ՀԱՏՈՐ Ա. ԹԻՒ 24.
NEW VOLUME I. NO. 24.

Entered at the Post Office at New York
as Second Class Mail Matter.

SUBSCRIPTION RATES.

For United States, Canada and Mexico,
One year \$2.00
Six months 1.00
For all other countries,
One year 12s.
Six months 6s.
Remittances should be made by P. O.
Money orders, Postal Notes, Express
Money Orders, Checks, Drafts, or in a
Registered Letter.
Address all communications to Pub-
lisher of the ARARAT, 72 University Place,
New York City.

NOTICE.

Subscriptions for this paper are re-
ceived at
Brentanno's, No. 5 Union Square,
New York City, and at
F. A. Easton's, No. 3 P. O. Block,
Worcester, Mass.
Single copies for sale, Five Cents.

Article 61 of the Berlin Treaty.

"The Sublime Porte undertakes to
carry out, without further delay, the
improvements and reforms demanded
by local requirements in the pro-
vinces inhabited by the Armenians,
and to guarantee their security a-
gainst the Circassians and Kurds.
It will periodically make known the
steps taken to the effect to the
Powers, who superintend their ap-
plication.

Alexander-Hamid.

Russia to Protect the Dardanelles.

In a special dispatch from Paris to
the *Herald*, M. Jaques St. Ceres, refer-
ring to the mission of Fuad Pacha, Sul-
tan's special envoy to the Czar, says:—

A Turkish diplomatist who has just
returned from Constantinople, tells me
that the Czar left the impression of be-
ing a very excellent and forceful man
upon the mind of Fuad Pacha. He has
a way of talking in low tones and knit-
ting his brows when he is anxious to
emphasize his meaning.

Alexander assured Fuad Pacha that
Turkey had no need to fear Russia,
which was predestined by nature to be
her ally. He added that Turkish inter-
ests in the Black Sea made it imperative
to concert measures for preventing for-
eign fleets from entering the Darda-
nelles, and called attention to the fact
that the defences of the Dardanelles
were much too weak, while the Turkish
fleet was not numerous enough to bar
the way against an English squadron.

"In the event of war," said the Czar,
whose exact words I am quoting, "we
shall have to rely on ourselves to defend
the Dardanelles. We can undertake to
make them impregnable, despite the
high repute of the English navy."

This brought the first interview to an
end.

On the day following the Czar sent
for Fuad Pacha and, after asking him
if he had weighed the words he had
heard him utter, expressed his wish to
know if it was likely the Sultan would
approve them.

Fuad Pacha replied that he had re-
ceived no fresh instructions from his
master, but said he had no doubt that
the Sultan was convinced of the Czar's
peaceful sentiments.

At this point the conversation was
closed by the Czar, who in dismissing
Fuad remarked:—

"I know that the Sultan is even more
peacefully inclined than I am. But who
can tell whether the threats of socialism
will not force Germany to seek a diversion
in a war?"

"We should, therefore, concert pre-
cautionary measures together."

The Ottoman State.

LONDON, Dec. 2.—Last evening, at the
National Liberal Club, Mr. Sevasly, an
Armenian gentleman residing in Lon-
don, gave a lecture on "The Ottoman
State,"—Mr. Summers, M. P., presided,
and in the course of some opening re-
marks, said that the Ottoman Empire
in its present unreformed State, was a
danger to Europe. Turkey was not a
nation, but an anti-national power,
whose seat was on the Bosphorus. They
ought not to talk about Turkish gov-
ernment, because "government" meant
the protection of the lives and property
of the subjects. Mr. Freeman was his-
torically correct when he said that the
Turkish Government, so called, was
simply a system of organized brigand-
age. (Hear, hear.) Fortunately, the
Turkish power had, for a considerable
time, been on the wane, and he hoped
they might live to see the day when it
would have passed away, and when Ar-
menia would have obtained the rights
conferred upon her by the law of Eu-
rope.

Mr. Sevasly referred to the later
Ministerial crisis in Turkey as the result
of caprice, and not as indicating a
change of policy, and described the
Turkish system of administration in the
worst form. The position of the Sultan
was such that Ministerial responsibility
was impossible, and the ideas of the
Turks as to their religion and as to
their relation toward other races made
reform a mere dream. The Adminis-
tration was corrupt, and provinces
where ruins attested former greatness
were being deprived of their popula-
tions. Even complaint of wrongs was
not now allowed in the Press, and the
papers were not supposed to publish the
restrictions under which they labored,
as these "might excite criticism." A
State that contained such dissolving
agencies could not last long. But was
this country to allow these evils to go
on? It had a right of intervention by
treaty, and the destiny of Turkey was
in the hand of this country. The words
of a great statesman—that there were
two ways of dealing with the condition
of the Ottoman Empire, autonomy and
anatomy—had not lost their force.

Some discussion followed the lecture.
Mr. Hagopian supported the views of
Mr. Sevasly, holding that the only re-
medy for the present state of things was
to let the Turks govern themselves, and
the Armenians and Greeks govern
themselves. Major Serjeant urged that
this country was greatly interested,
commercially and diplomatically, in the
State of Turkey, and that directly Rus-
sia set foot in Armenia she would be-
come a power in relation to India.

Mr. Malcolm contended that the
question was an important one in re-
gard to British markets, and said that
he had lately had information from
Constantinople that Germany was try-
ing to open Turkish markets to her own
manufactures. Mr. Margossian ex-
pressed the belief that England would
lose moral influence by her present pol-
icy towards Turkey. A vote of thanks
was passed to the Chairman, who said
that England had interfered in the past
on the wrong side—might not she in-
terfere for once on the right?

Jacques Morgan and his wife have
just returned from an exploring expe-
dition in Arabistan, Lazistan and North-
ern Persia. They suffered severely
from the hardships they were compelled
to endure, and had a number of thrill-
ing adventures.

CABLE INTELLIGENCE

IN CASE OF WAR.

ST. PETERSBURG, Dec. 12. The *Novoe
Vremya*, in an article commenting on
the Dreibund commercial treaties, to-
day says:—

"We can only regard the treaties as
a measure of mutual strengthening in
the event of war. Chancellor von Cap-
rivi has represented the matter in such
a light as to justify any measures on the
part of the Powers outside of the Dre-
ibund to still further consolidate their
friendship."

A FRENCH PAPER SUPPRESSED BY THE PORTE.

CONSTANTINOPLE, Dec. 12.—The Porte
has suppressed the French newspaper
Le Stamboul for alluding in an offensive
manner to Emperor William of Ger-
many.

LORD DUFFERIN TO SUCCEED LORD LYTTON.

LONDON, Dec. 11.—The Marquis of
Dufferin and Ava, more generally
known as Lord Dufferin, has been ap-
pointed Ambassador to Paris in suc-
cession to the late Earl of Lytton.

BULGARIA GRANTS A PENSION TO ALEXANDER.

SOFIA, Dec. 12.—The Sobranje to-
day voted to grant to Prince Alexander
of Battenberg the sum of £2,000 yearly.
The President of the Sobranje spoke in
the highest terms of Prince Alexander,
and extolled his great services to Bul-
garia. The greatest enthusiasm was
manifested by the members when the
result of the vote was announced.

SOFIA, Dec. 13.—The measure passed
by the Bulgarian Sobranje to pension
Prince Alexander is regarded in Vienna
as another blow at Russia and also a
hint to Prince Ferdinand that Alexan-
der is not forgotten. Ferdinand is not
on the best of terms with Premier Stam-
buloff. It appears that Ferdinand
lately wished to establish a German
bodyguard and sent to Coburg for the
men without consulting Stambuloff.
When the Premier heard of the move
he vetoed it, and the relations between
Ferdinand and Stambuloff are strained.
It is suggested that Stambuloff intends
to recall Alexander.

A RUSSO-TURKISH ALLIANCE.

ST. PETERSBURG, Dec. 15.—The *Novosti*,
having the second largest circulation of
any paper in this city, urges, no doubt,
under semi-official suggestion, an alli-
ance between Russia and Turkey. In
so doing the *Novosti* says that the Rus-
so-Turkish war, which resulted in the
liberation of the Slavs, rendered such
an alliance possible by removing all
pretext for a new conflict.

Mr. Low, the commercial attache of
England at St. Petersburg, reported to
his government that in Transcaucasia
and Persia the wool trade is exclusively
in the hands of Armenian merchants,
who often forward bales to their agents
at Marseilles, and as far as New York.
After having stated that the French
and German commercial travellers were
unable to keep up a competition with
the Armenians, he concludes that En-
glish trade cannot do so either, because
the Armenians are better acquainted
than the Europeans with the country,
language, and local conditions of the
natives.

How the Turks Live.

In an excellent and well illustrated
article entitled "Pen Pictures of the
Bosphorus," in the Christmas number
of the *New England Magazine*, Mr. Al-
fred D. F. Hamlin gives a faithful sketch
of the beautiful Bosphorus and of the
peculiarities of life in the Turkish met-
ropolis. The following extracts will
give our readers some idea of the char-
acteristics of the Sultan's best subjects.

"Modern improvements have
not converted life into a ceaseless rush.
The telephone is unknown, and no mes-
senger boy hastens with feigned eager-
ness along the sidewalk—for sidewalks
and messenger boy are equally wanting.
Here and there a deliberate horse car
jingles through crowded thoroughfares;
a railway train shrieks its way through
one of the city gates, bound for Adria-
nople and Vienna; and the bustling
Chirket steamers afford a moderately
rapid transit between the great city and
its suburbs. But all these have only
ruffled the surface of Turkish repose.
One may still substitute for the steamer
the fleet caique, gracefulest of all craft
propelled by oars, and enjoy its easy
motion over the waves of the Bosphor-
us. Business and housekeeping move
alike on oriental wheels. In vain the
Yankee resident multiplies his cries of
"*Chabouk, chabouk*,"* in the futile en-
deavor to expediate the dignified move-
ment of his subordinates; "*Yavash,
Yavash*," † is their motto, and even the
Yankee succumbs at last to the prevail-
ing *otium cum dignitate*, doubtless not
without gain to his comfort and to the
quiet of his nerves. His soul opens
wider to the voices of Nature and the
influences of beauty in a land where
prices current are discussed and bar-
gains made over hot coffee and bub-
bling *narghiles*, beneath the spreading
leafage of giant sycamores by the wa-
ter's edge, instead of amid the din of the
Stock Exchange and the rush of West-
ern business methods.

The Turk has been for cen-
turies the most ruthless of Vandals in
Classic lands, destroying the most pre-
cious antique monuments to obtain lime
and mortar. Much havoc of this sort
has been wrought in and about Stam-
boul, but a wiser use has sometimes
been made of ancient ruins. Where-
ever a bit of mediæval wall could an-
swer his purpose, he has made of it the
basement of his house, thus subserving
at once the interests of his purse and
of the picturesque. The frowning mach-
icolations of the old fortress become the
windows of his kitchen and storeroom,
and upon their crest his wooden walls
perch in truly triumphant fashion.
Part of the walls of old Byzantium are
thus crowned with houses, and at Rou-
meli-Hissar, beneath the windows of
the American Robert College, a whole
village clings to the scarpmnts and
towers of the frowning "Castle of Ob-
livion."* No odder or more delightful
confusion of beetling walls and comi-
cal houses could be imagined. The
tops of the thick walls from lanes and
alley-ways, leading down from level to
level by steep inclines or crumbling
steps. The crow's-nest houses stand at
every possible angle and elevation,
overhanging the abyss on the further
side of their lofty foundations, and gay
with all the hues of the spectrum. A
fine triple gate, commanding a noble
prospect up the straights towards the
Black Sea, forms the upper entrance to
this extraordinary hamlet, whose lower

* This is the gigantic fortification built in 1453 by
Mehmet II., the conqueror of Constantinople, to
blockade the passage of the Bosphorus. It is one of
the finest military ruins in Europe.

exit upon the quay is through an arch
scarce five feet high.

"The Turk is never fore-hand-
ed with his repairs. When it rains, 'tis
too inclement to mend the roof, and
when 'tis fair, where is the need?
Thus a flavor of mild and gradual de-
cay comes to pervade the house. The
windows fall victims to a pane-less ruin;
the clapboards drop away, posts and
rafters rot, and some fine morning the
neighbors look out upon bare base-
ment-walls and a heap of rubbish from
which the rats have fled in dismay.

"In spite of the variety of exterior
form of these large houses, their plans
are generally only variations of one
common type, in which the basement is
devoted to the domestic service of the
establishment, the reception-rooms and
private apartments occupying the floors
above. There is always a main hall of
entrance, extending through the house
on the street floor paved with flag-
stones, and entered through ponderous
doors directly from the street, or more
often through an entrance court with
pebbled walks and flower-beds. To
the gardens behind the house, this hall
gives access through another large
door, while at one side are the main
stairs leading to the upper stories. In
the adjoining domains of cook and
steward, the kitchen is the most inter-
esting part, but not by its resemblance
to the complicated establishment pre-
sided over by the *chef* of a swell house
in Paris or New York. A stone-flagged
floor, one or two tables, and rush-seated
stools, a marble fountain and basin at
one side, and across the whole end of
the room a cavernous arch, gathering
up the smoke of a half-dozen tiny char-
coal fires—these are what one sees.
The great arch and the stone bench or
ledge under it, with its minute fire-
places heating each its kettle or stew-
pan, forms the *ojak* or range, and is
equipped at one end with a copper
cauldron. Around the walls hangs an
imposing array of shining copper sauce-
pans, and sometimes there stands in
the corner a huge terra cotta amphora
of antique pattern, to serve as water-
cooler when the cistern is low or the
aqueduct runs dry. In this primitive
atelier, the turbaned *chef* fanning the
microscopic fireplaces with a turkey's
tail, or damping them with ashes to
keep the stew at a gentle simmer, con-
cocts his savory *chorbas*, his toothsome
pilafs and well-seasoned *dolmas*, with
results which no epicure ventures to
despise.

"A great reception hall is the main
feature of the second floor, and is, in-
deed, the most characteristic part of
the house of every Turk, from pasha to
peasant. It extends nearly or quite
through the house, thus often reaching
really imposing dimensions, measures
commonly about twenty by thirty feet,
but is sometimes of nearly double these
dimensions, and twelve to eighteen feet
high. From the sides of this hall open
the several rooms and passages belong-
ing especially to the private life of the
household. One or both ends of the
hall are filled with windows, under
which are divans piled with cushions
and rugs. Here the house lord receives
his guests with an etiquette strictly
proportioned to their rank, and guid-
ed by an unwritten and unchangeable
code. The Turk yields nothing to the
Parisian in politeness and courtly dig-
nity of bearing, and his hospitality is
ungrudging and generous. Here, too
are served his dinners of ceremony,
from richly-chased brass trays, unen-
cumbered by knives or forks, and set
upon stands of ebony inlaid with moth-
er-of-pearl. But no voice of women

* "Lively, lively."

† "Slowly, slowly."

reaches his guests, and none ventures upon the vulgar and (according to Turkish ideas) indecent liberty of asking after the health of the host's wives, sisters, and daughters. These, within their own apartments, wives, concubines, and slaves together, are perfectly secluded from external approach, but can freely watch from behind their window lattices all that passes in the street, and here they spend those lives of idleness which are one curse of the Mahommedan social system. But of the harem we are not privileged further to speak; the sterner half of humanity never sees anything beyond the walls that separate the harem from the selamluk, except what each beholds within the inviolable precincts of his own harem.

Robert College moved twenty years ago to its present regal situation upon the heights of Hissar, whence its enlightening influence has streamed so freely into Armenia and Bulgaria, kindling the nascent patriotism of oppressed peoples into effective life, and so working powerfully towards the solution of that nightmare of Europe, the Eastern Question.

The Western leaven, if not Western conquest, must work in time its mighty transformation; the crescent must wane, the Turk decamp, with his dignified, leisurely ways. This is the law of Progress, doubtless of Right.

TURKISH TERRORISM IN ARMENIA.

Two Armenian school-teachers and eight others of the town of Lij (Eguin) have been arrested and held in the Central prison of Harpoot as revolutionists, because they objected to paying unjust taxes.

At Divrig, school-teacher Soukias has been arrested and imprisoned in the prison of Sivas. Three other Armenians have been held at the Divrig prison.

At Sivas, on Oct. 3d, a creditor was trying to collect a bill from a debtor. In discussing the matter the latter remarked that even the king owed money to people, which is a common saying in that country.

The remark being overheard by a detective, the poor man has been held for high treason.

It is reported from Palos that five policemen have killed under battery the young man Balthazar Nalpanian, in an attempt to recover five piastres (25 cents) from him. In consequence of this several Armenian young men attack the former by night and kill three of them. The *Caimakam* (lieutenant-governor) hearing this, becomes so infuriated that he whips his seventeen year old Armenian servant, Mardiros Ergatian, senseless. Still dissatisfied, he orders his men to drag him into prison and keep him there for six months.

A few weeks ago some bales of merchandise, containing European rugs, colored wall paper, etc., were held at the Custom House at Galata, Constantinople, as containing such matter that would excite rebellion and disturb the peace of the country. The custom officers refused to state to the owner of the merchandise what article they considered as such, till they were urged to do so by the dragoman of the Embassy, to which the latter belonged, when they said that they objected to the words of "Liberty, Equality and Fraternity" that were inscribed under the picture of the Eiffel tower these rugs and wall papers bore, and their importation could not be allowed on that account. As a consequence to this the manufacturers of those articles have been instructed by their customers not to inscribe such dangerous words on the wares they make for Turkey.

The Vali of Damascus has ordered all schools within the city—Christian, Jewish, and Mohammedan—to be closed on account of the prevalence of the cholera.

BEATTY'S
CELEBRATED
ORGANS AND PIANOS.
For Catalogues, address,
Daniel F. Beatty, Washington, N. J.

ԱՐԱՐԱՏ

ՇԱՐԱՐԱԹԵՐՈՒ

Վրաստանական շինարարական օրեր:

Իմպերիալ Եւ Տէր.

ՓԱՌՆԱԿ ՄԱՏԹԵՆՈՍ ԱՅՆԱՏԵՆ:

ՊԱՏՄԱՆՔ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Բաթի, տարբէ ազատ.

Միացեալ Նահանգաց Համար,
Մէկ տարեկան 2 տոլար,
Կէս 1

Օտար երկիրներու Համար,
Մէկ տարեկան 12 շէկին,
Կէս 6

Բաժանորդագրելու կանխիկ վճարելին. և կրնան յղուիլ փոխանակագրով. Բաթի կամ Էքսպրէսի զբոսով հրամանով և կամ վաւերացեալ նամակով:

Թղթակցներէ կը խնդրուի իւրեանց ստանձնած չորս րախային անուան հետ ըստ անոնց անկախ խմբագրութեան զօրութիւնը չի հրատարակուի. այլ փոխանակութեան համար:

Ձի հրատարակուած գրութիւնը եւ չեն դարձուիր որ և է պարագայի ներքեւ:

Ուղղել ամեն գրութիւնը առ

THE ARARAT, 72nd University Place, New York City.

ՆՈՒՆ ԵՐՐԻՔ, ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 17, 1891:

Ա. Զ. Ի.

Սոյն լրագրի Համար բաժանորդագրութիւնը կ'ընդունուին հետեւեալ տեղերն.

Պրէնիմանո, 5 Եւրոյն Սփրէյ, Նիւ Եօրք Սիթի, և,
Ֆ. Ա. Իսթըն, Բաթ 0 Փիլի մէջ, Ուսթըր, Մաս.

Հատով կը ծախուի, Հինգ սէնթի:

Անկախութիւնը՝ չեզոքութիւնը ըսելէ:

Ո՛ր անկախ չեզոք կրնայ ըլլալ և ոչ չեզոքը՝ անկախ:

ԱՐԱՐԱՏ անկախ է ամեն բանի մէջ, իսկ չեզոքը՝ ոչնչի:

«Եթէ Ժողովուրդը հօտ մ'է, լրագրիւններն ալ այն հօտին պահպան չունենին» կըրնին. վերջո՛ր պահպան չունենին, այդ հօտը դաշտերուն յափշտակութեան մատնեցիր: — Արարատ, Հոկտեմբեր 26, 1876:

«Բարձրագոյն Դուռը կը խոստանայ առանց այլ ևս յայտնելու զոր ծագելէ այն բարոյութիւններն ու բարեկրթութիւնները, զորն տեղական պէտքերը կը պահանջեն Հայոց բնական գաւառներուն մէջ, և ոչոնց ապահովութիւնն երաշխաւորել Զէրքէզաց և Բարդաղի մէջ: Այս նպատակով ձեռք առած միջոցները պարբերաբար պիտի ծանուցանէ տէրութեանց, որք անոնց գործադրութեանն պիտի հասնին:» — Յօդուած 61, Պէրլինի Դաշնագրութեան:

«Բոլորովին անյայտ բան է անընկալել որ Դուռը երբեք քաղաքակրթեալ Կառավարութեան մը պարտականութիւններն պիտի կատարէ Թրքական Կայսրութեան այդ (Փոքր Ասիոյ) մասանց մէջ: Թրքական վարչութիւնը թէ պիտի և թէ տարբեր է, և այդպէս պիտի ըլլայ մինչև որ վերջը գայ:» — Արարատ Դուռը, ի Միթիլինի Մանչէսթըր, Նոյեմբեր 25, 1891:

ԱՅՈ՛Ր, ԱՅՈ՛ՐԻՆ Ե:

Պատմեան թղթակցի մը կը գրէ.

«Դուռը... խմբագիր, լաւ ճանաչած էք թէ յորպէս հնար է թերթ մը Հայ գաղթականութեան ամէն մասի և ամէն դասի մէջ մտնելու համար կայացնելով զայն թէ օգտակար, թէ սիրելի և թէ պատկաւեղի միանգամայն, և այդ է այնպիսի մի անձնաշնորհ զոր շատ խմբագիրը ոտանայու պատահութեան ըսեմ, կամ... կարծեմ կարողութեան զօրով գտնուած են. այդու բաղդաւոր կը սպասուի. և ես կը խնդրեմ ընդ ձեզ: Բա՛ղդ գրեցէք որ ձեր ճամբան միշտ հարթ պիտի գտնէք այդ ուղղութեան մէջ...»

ՄԵՐ ԺՈՂՈՎՐԴԵԱՆ ԱՄԵՆԱԿԵՆՍԱՆ ՄԻ ՊԵՏԻՔ:

Նուազ գովասանք արժանի չեն զանազան քաղաքացի գաղթական ազգայնոց մէջ, ազգային դատարարական զորքին նպաստելու համար եղած շարժումները: Որչափ որ կարեւոր և նուիրական պարտականութիւն մ'է մեզ համար ամէն գործնական միջոցներով ձգել մեր և մերայնոց դիրքն ու արժանիքը աշխարհիս մէջ բարձրացնելու և իբր մարդ պարելու իրաւունքին հաստատելու, նոյնչափ և առաւել նուիրական պարտականութիւն մ'է մեզ վարկեան մեր մտածութեան առարկայ ունենալ ազգին մէջ դաստիարակութիւնն ծաւալելու գործին զի այս վերջինն է ամենահզօր միջոց զառաջինն ձեռք բերելու համար: Այս բանը դարձեալ փորձառութեամբ հաստատուած է: Այսօր չեմք կրնար ուրանալ որ Հայն իւր ազգին ապագայն ապահովելու գործին մէջ շատ ետ մնացած է: Եւ չեմք կրնար ճակատաբար ըսել թէ այսօր պատրաստ է: Պատճառ: Ուրովհետեւ չէ կրցած հաւաքաբար գործել: Ինչո՞ւ: Վասն զի չէ կրցած իւր ընկերակցական, անոր հետ խորհիլ, անոր հետ դատել և վերջապէս անոր հետ գործել: Եւ այս ինչէն առաջ եկած է: Ուրովհետեւ այդպէս ընել չէ սորված, չէ վարժուած, և հետեւաբար չէ կրցած: Ահա՛ կու գայ ինչպիսի սորվելուն կամ շտրկելուն վրայ կը յանգի:

Ուստի փախաբեկի է որ իւրաքանչիւր քաղաքի մէջ գտնուած Հայ հասարակութիւնը կազմակերպուին և այնպէս ընելով թէ իրենց ընկերակցական կազմութիւնն արարեցն, թէ՛ ըստ իրենց կարողութեան դատարարական զորքին օգնեն, և թէ՛ պատրաստ գտնուին ազգին ապագայ բարօրութեան համար աշխատողներուն նեցուկ մը ըլլալու:

Իրաց ներկայ վիճակէն դատելով մեր Ժողովուրդն ասկիւնին այս կէտերու նկատմամբ անտարբեր վիճակի մը մէջ է. թէպէտեւ այս ընդհանրութեան յաճախ քարոզուած են մեր մէջ: Ունեցէ՛թ ինչպիսի ազգայնոց Մէքքէի ազգային երկսեռ վարժարանի օգնելու համար դոյադոյցած ընտանեկանութիւնն, Ուսթըրի ազգայնոց Գարեբաբու Կեդր. վարժարանի ի նպաստ ձեռնարկած հանգանակութիւնն, նոյնպէս և Լիւիզիպոլիսի ուսանող իրենց բնիկ երկրի վարժարանին և Եկեղեցւոյն օգնելու համար ըրած քանքերն կը յուսամք բարի օրինակներ պիտի ըլլան ուրիշ տեղերու ազգայնոց ալ: Պատճառ, Ֆիլադելֆիա և Նիւ Եօրք այժմ կազմակերպուելու վրայ են իրենց անհատական նպատակներով:

ԱՐԱՐԱՏ ի սրտէ կը մտախնայ շարժմանց կատարեալ յաջողութիւն և կը սիրէ հաւատալ որ այն տարբեր տեղերի հասարակութիւնը առանց բացառութեան կ'են նպատակի պիտի ընեն հասնիլ իրենց նպատակին:

Ա. Զ. Ի.

Նիւ Եօրքի Հայ գաղթականութեան նորընտիր Յանձնաժողովոյ առաջին նիստն տեղի պիտի ունենայ յառաջիկայ Կիրակէ Դեկտ. 20, ի թիւ 12 Գրանթֆորթ փողոց, կէս օրէ վերջ ժամը 3ին: Գարեբաբու կը հրաւիրուին ամէն անգամ ներկայ գտնուիլ այն նստին:

Թ. Ս. ՏԻՈՆԵԱՆ

Կրտսեր. Ընդհ. Ժողովոյ:

Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ Պաշտօնաւարութիւնն կը փութայ ծանուցանել ի գիտութիւն պատուարժան ազգայնոց, որ ըստ յանձնարարութեան Նոյ. 29ի հաւաքեալ Ընդհ. Ժողովոյ, երկրորդ Ժողովի որ ևս պիտի գումարէ. Դեկտ. 29ի ըստ երկրորդին, ի ժամ ճիշդ 7.30. ըստ առաջնոյն Ս. Ոսկերեանի Մատթան կից սրահի մէջ, տեղացի Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ վերաբերեալ ինչ ինչ խնդրոց նկատողութեան համար:

Կը հրաւիրուին յարգող ազգայնիք նեղիկ գտնուելու ողն կարեւոր նստին:

Ժողովարարահին գումար է 7րդ ամսական վրայ 39րդ փողոցի անկիւն մօտ:

Կը խնդրուի ամէն եկեղեցւոյն ազգայնիքն առանց զանցառութեան այն կարեւոր նստին ներկայ գտնուիլ:

Ի գիտաց. Հ. Ե. Հոգաբարձութեան:

ՓԱՌՆԱԿ Մ. ԱՅՎԱՏ, Աթոռակալ:

ՊէՆՍԻՒԻ Դաշնակները ամենուրեք կը գործածուին: Գաղթական համար գրել առ Daniel F. Beatty, Washington New Jersey.

\$500,000. Պէտքեր երգչօնները Միւնիսթրալութեանց և գաղթական համար գրել առ Daniel F. Beatty, Washington, New Jersey.

ԱՐԱՐԱՏ:

1892

ՏԱՐԻՈՑ

Յիշուեալ և երկու թիւերու:

Բաժանորդագրին է՝ Միացեալ Նահանգաց Համար միայն \$ 2. Կանխիկ վճարելի, Եւ կամ՝ օտար երկիրներու համար 12 շէկին, (6 րուրի և կամ 15 ֆրանք). երեք ամիս կամ ապառիկ մնացածներուն համար գրին պիտի ըլլայ \$ 2.50, կամ օտար երկիրներու համար 15 շէկին, (7 րուրի 50 կոպէկ, եւ կամ 18 ֆր. 75 սանթիմ):

Այս պայմանը մնայուն է: Մի՛ յապաղէք, այսօրուան գործը վաղուան մի ձգէ՛ք. Ձե համոզուեալ համար մեր ապագայ կատարելու գործերուն վրայօք այս օրէն սնանկարժիւ սովորութիւնին չէ. Մեր արգիւնք խօսած են ու պիտի խօսին մեզ համար:

Յունվար 1 էն առաջ մեզ հասած նոր բաժանորդաց մինչեւ նոյն թիւականն ձրի պիտի լրկեմք ԱՐԱՐԱՏը:

Ընդհ Նոյ գրկեցէք Ձեր հրամանը:

ԱԶԳԱՅԻՆ

Էլմիսանի օրնոցի երկու անգամը՝ Պարզեանց Ս. Սուքիս և իւրաքանչիւր Ս. Ներսէս, տարագրուած են բարձրագոյն հրամանաւ առաջին յԱրեւի և երկրորդին ի Պոլսովա ի հարաւային Ռուսիա, անորոշ ժամանակաւ, առանց դատարանի կամ գիտնելոյ իւրեանց յանցանքը: Զբոյց կայ թէ յիշեալ երկու եպիսկոպոսները մասնակցած են մահաւոր ճակատի յափշտակութեանց (զոսից հոգեւոր Հայրապետի):

Նոյ. 8ի Կիրակէ օր, Կոստանդնուպոլսի Դաւաթիոյ կեդրոնական վարժարանին 18 անդամներ չըլլանաւարտիլ վիսպակեանց բաշխման հանգէսը կատարուած է ի ներկայութեան Ս. Պատրիարք Հօր և բազմաթիւ հրաւիրակցաց, խնամակալաց, ծնողաց և այլոց:

Տփղիսի ազգային լրագիրը հանգուցեալ կոմս Միքայէլ Մէլիքեանի օր Կատարինէ տիկնոջ յուզարկութեան հանդիսին վրայ գըրկելով կը գանգատին թէ՛ ազգականներէն զատ գրէ՛թ ո՛չ ոք գտնուած է իբր յուզարկութեան: Դաւաթի տարեր են թողներ: Վախճանեալ տիկնոջ կը գովեն իբր բարեպաշտ և բարեգործ կին, և կը յաւելուն թէ Լոռուայ գաւառի Ճոնան գիւղի մէջ Եկեղեցի մը կառուցանել տուած է 5000 ռուպլի ծախիւք:

Կոստանդնուպոլսոյ Ռուսական դեսպանն անցելով ամսոյ 7ին դեպատարան թարգման պաշտօնականէն Նէվրոզեան Յարեմի Կի Գի. միջոցաւ Ս. Պատրիարք Հօր յանձնած է առաջիկայ կաթողիկոսական ընտրութեան մասնակցութեան համար առ առաջնորդական վիճակի թուրքիոյ ուղղեալ հրաւիրակցիւն, և առանձինն Կ. Պոլսոյ թիւի համար հրաւիրակցի յանուն Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր: Այս անգամ Երուսաղիմայ, Կիլիկիոյ և Աղթամարայ համար ուղղակի զրկուած են հրաւիրակցիք և ոչ Կոստանդնուպոլսոյ Պատրիարքութեան միջոցաւ:

ԳԱՆԳԱՏԱՆԱՑ ԱՐԴԻՒՆԻՔ ԿԸ ԿԱՐՏՈՒՄ:

Կոստանդնուպոլսոյ «Արեւելք» Լրագիրը Էլմիսանի երկու օրնոցականաց տարագրման նկատմամբ հեռակալ կը հարողդէ:

«Մայրաքաղաքիս դիւանապետական ակումբներու մէջ հաստատ կարծիք կը յայտնուի թէ երկու Սինդակական տարագրումն արդիւնէք է հոգեւոր իշխանութեան կողմէ գանգատի մը. զի եթէ քաղաքական պատճառաւ լինէր, անշուշտ անդիկականութիւն կը հարողդուեր այնպիսի շրջանակներու որք ըստ հաստատեալ գրութեան միշտ պաշտօնական տեղեկութիւն կընդունին այնպիսի պարագայից մէջ, և ներկայ պարագայիս մէջ ո՛ր եւ է տեղեկութիւն չեն ստացած:

«Կըսուի նաեւ թէ տարագրումը պիտի տեւէ ցվերջ Կաթողիկոսական ընտրութեան գործողութեանց»:

ՀԱՐԱՏԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆԻՔ Ի ԹՈՒՐԻՔԻՍ:

[Հնչեալէն բողոքած:]

Տիվրիկի մէջ, անցեալները հաճի Կ. Հ. անուամբ հայու մը մատնութեամբ ձեռնարկուած են հետեւեալ անձինք. Հայրապետ պատուելի Սուրբատեան, որ է այժմ Սեբաստիոյ բանաւ, Մեքքէի Գալլեան, Երեմի Թորիկեան և Միսակ Գրեմեան (յԱրեւա քաղաքի Գրեմեան Գրեմեանի եղբայր). որք Տիվրիկի բանաւ մէջ կը գտնուին:

ԱՐԱՐԱՏ:

1892

ՏԱՐԻՈՑ

Յիշուեալ և երկու թիւերու:

Բաժանորդագրին է՝ Միացեալ Նահանգաց Համար միայն \$ 2. Կանխիկ վճարելի, Եւ կամ՝ օտար երկիրներու համար 12 շէկին, (6 րուրի և կամ 15 ֆրանք). երեք ամիս կամ ապառիկ մնացածներուն համար գրին պիտի ըլլայ \$ 2.50, կամ օտար երկիրներու համար 15 շէկին, (7 րուրի 50 կոպէկ, եւ կամ 18 ֆր. 75 սանթիմ):

Այս պայմանը մնայուն է: Մի՛ յապաղէք, այսօրուան գործը վաղուան մի ձգէ՛ք. Ձե համոզուեալ համար մեր ապագայ կատարելու գործերուն վրայօք այս օրէն սնանկարժիւ սովորութիւնին չէ. Մեր արգիւնք խօսած են ու պիտի խօսին մեզ համար:

Յունվար 1 էն առաջ մեզ հասած նոր բաժանորդաց մինչեւ նոյն թիւականն ձրի պիտի լրկեմք ԱՐԱՐԱՏը:

Ընդհ Նոյ գրկեցէք Ձեր հրամանը:

Սեբաստիո մէջ Սեպտ. 21 ին, պարտապահանջ մը կըրթայ պարտապահին և իր այսինչ գումարի պահանջը կուզէ. այն միջոցին երբ պարտապահին ու պարտապահանջին միջև վէճ իւր ծագիլ, պարտաւոր կընէ թէ ինչ կայ, թագաւորն ալ պարտը կուենայ. (այս սովորական խօսքը առածի կարգ անցած է): Այս միջոցին լրտես մը նոյն խօսքը լսելով՝ բանտարկել կուտայ խեղճը, որ ցարդ կը տալայ անդ: Իբրեւ ռճարգործ՝ վճիռ տրուած է:

Այս ամառ Վոյիս անուն Բիւրդաւազակական իր արքանականութիւնը Բալուի Հաւա գիւղի վրայ յարձակեալ է ցերեկ ատեն և 43 ոչխար յափշտակած փախելու ժամանակ, մի քանի գիւղացի Հայ երիտասարդներ ետեւէն հասնի և սաստիկ ծեծ տալէ վերջ՝ ոչխարներն ալ անբողովին եւ դարձուցեր են: Օր չանցնիր որ գիւղերուն մէջ գողութիւն, մարդ սպանութիւն, հրձիգ տեղի չունենան: Բայց գիւղացիք եւս զգացած են ինքնապաշտպանութեան իրաւունքը: Անցեալները մի քանի ոստիկաններ՝ ծեծելով մեռուցած են Պաղատար Նուրաշեանը հինգ դահիկանի համար: Այս դէպքը վրայ մի քանի Հայ երիտասարդներ ալ գիւղերայն այդ ոստիկաններու վրայ կը յարձակին և 2-3 թուրք կըսպանեն: Ասոր վրայ քաղաքին զայնպէս կատարած իր Հայ ոստատորը, Մարտիրոս Երկրեան անուն 17 տարեկան պատանին այն ատիճան կը ծեծէ, որ խեղճը ծեծի տակ ուշաթափուելով գետին կիչնայ: Գայմազաւոր ստով ալ գոհ չէ մնար, և քաղաքակրթ կը բանտարկէ և լուր տարածել կուտայ քաղաքին մէջ, թէ Մարտիրոս իրմէ 500 դահիկան գողցած լինելուն՝ վեց ամիս բանտարկութեան դատաւարուած է:

—

Սեբաստիոն մեզ կը գրեն. Շաւարշ էֆ. որ Ատանիոյ Հայոց գաղթին մէջ բաւական աշխատած է իւր կնոջ հետ, որ յաջող վարժուած է, անցեալ տարի երկսեռ գաղթը մը հաստատած էր Գարահայրէ մէջ: Տաճիկ մ ծեր կոպիւն իւրեանց աղջիկներն հոն զրկել ձեռագործ ուսանելու համար. Շաւարշ էֆ. թէպէտ կը գործուն ընդունել, փախայն չի կրնար, զի՛ եթէ մերժէ անշուշտ հաշտ աջօք պիտի չնային, եղբակցներով թէ փախապար դասուր կաւառներուն հոն, քանի որ կը մերժուին թուրք օրնորդներ. վերջապէս կընդունին, և ինքն կը հոգայ այն բոլոր ծախքեր որ հրաւիրուած են ձեռագործի համար, և սակայն այն մեծամեծ թուրք աղանդէ և ոչ մին կուզէ վճարել իւր աղջկան գաղթական տուրքն...: Շաւարշ էֆ. կը յանդգնի խնդրել, և թէպէտ ակնածանօք, բայց դարձեալ աղան

ՏԱՍՆ ԱՆՁԻՆԻ ԵՒ ՍԿԻ
ՁԵՐԲԱՅԻՆՈՒԹԻՒՆ:

Կոստանդնուպոլսէն մեր թղթա-
կիցն հետեւեալն կը հաղորդէ. —
Թրքական պաշտօնեայք օրըստօրէն
նոր ապացոյցներ կուտան իրենց վեր-
ջին ծայր բարբարոսութեան, իրենց
կործանիչ ընթացքին մէջ օգնական-
ներէ ալ զուրկ չեն մնար: Այս ան-
գամ Ալիայ Լիճ գիւղէն ինչապէս
վարժապետ և իւր որդին, Մեհմեդ
Համաթեան, Յարութեան և Տիրատուր
Քանաթեան, Նշան Չալեան, Վարդան
Կիւլիստանեան, Գրիգոր Չօլաքեան,
Միսակ Էսիեան և Պօղոս Սարաֆ-
եան ձերբակալուելով Ալի տարուած
և անկէ փախադուած են Գարեբեղի
կեդրոնական բանտը:

Սոցա ձերբակալման չարժանիքն
է տասնորդի արոց պատճառաւ
տեղւոյն մեծ (‘‘‘’’) աղանդէն մի-
ոյն հետ ունեցած վէճերին: Կա-
ռավարութիւնն ըստ իւր սովորակա-
նին յեղափոխական նկատելով կը
բանտարկէ առանց դատաստանի:
Բանտարկեցող վիճակին նկատմամբ
յաջորդել մանրամասնօրէն կը տե-
ղեկագրեմ ձեզ:

ՎՆԱՍԱԿԱՐ ԿԵՂՇԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ:

Կոստանդնուպոլս, Նոյ. 25. —
Ձրոյց մը չըլլալով ձերան հան-
ուած ըլլալով թէ, արտադուստ նոր
փորձեր կըլլան Հայերն գրգռելու
որպէս զի Թրքական իշխանութեան
տակ իրենց կացութեան խնդիրն
հարցունեն, Պատրիարքն անցնել
Կիւրակէ չըլլալեան պէտք մը կարգա-
ցունել տուաւ բոլոր Հայ եկեղեցի-
եաց մէջ, խորատեղով ժողովուրդը
ամբարշտելու հաւատարմ մնալ իրենց
վեհապետին, և զգուշանալ միս
գնելէ այնպիսիներու վտանգաւոր
գրգռանցը որոնք ապահով կենեք
մը կը վարեն յօտարս և որոնց նը-
պատակն ու շահերն բոլորովին անձ-
նական են: Այդ վարքիկը անտար-
բեր են եղեր այն հետեւեալներ, որ
ապտամբութիւնը կը բերէ այն ան-
մեղ ազգայնոց զլիւսուն, որոնք կապ-
րին Սուլթանին զթաւառ իշխա-
նութեան տակ:

ԺՈՂՈՎ Ն. Ե. ԳԱՂԱՅԻՆՈՒԹԻՒՆ:

Անցեալ Շաբաթ գիշեր ինչպէս
ծանուցուած էր գաղթականութեան
մի ժողովն տեղի ունեցաւ ի Րօյըլ
Արգէշքըմ Շօլ, 52 շորորոյ ալը-
նիւ: Ներկայից թիւն կը հասնէ
հարիւրէն անկի: Ժողովն բաց-
ուեցաւ իւր ժամն ինն, և տեւեց
մինչեւ կէս գիշեր, և զբաղեցաւ
արդէն հրատարակուած չորք մը ու
որոշումներն ընդունելով և նոր Յանձ-
նաժողովի մը ընտրութեամբ:

Սոյն ժողովին ներկայ կը գըս-
տուէր Պր. Թարախճեան, որ նոր ե-
կած էր Թուրքիայէն և որ անդ թըր-
քական բարբարոսութեան և հալա-
ծանաց պատճառաւ երկու տարի
բանտարկուած էր: Գծաբարբար
զիւանն չի կրցաւ պատեհութիւն
տալ արդոյ այնքան իստեղու իւր
փորձառութեանց վրայ:

Սոյն ժողովոյ մէջ անկարգու-
թիւնք և անտեղի ժամապահառու-
թիւնք շատ պատահեցան, և կրնայ
ըսուիլ որ Հայաթեան անուան պա-
տի չըբող ժողովներէն մին եղաւ
սա. մինչեւ այն աստիճան որ, այդ-
պիսի ժողովներու ապագային մէջ
անշիւ շունենալն առաւել պատիւ
պիտի բերէ և օգտակարութիւն մը
պիտի ըլլայ գաղթականութեան,
քան թէ այդ դուրսեմար և այդ
սկզբամբ գումարներ տեղի ունե-
նալն:

Մենք այս անգամ չեմք ուզեր
մի աս մի հաշուել թէ ինչ էին այդ
Ժողովին թերութիւններն և ինչպէս
կրնան բարձուիլ, յուսալով որ նոր-
ընտիր Հոգաբարձութիւնն իւր առա-
ջին գործն պիտի ընէ, առաւել կա-
նոնաբար գումարաւորներն ունենալով
համար հարկ եղած միջոցներն ձեռք
տանուել և ի գործ դնել յօգուտ ժող-
ովի հետ:

Պր. 2. Էլիսեան նախագահեց
սոյն ժողովին:

ԹՈՒՐԻՆ ԿՍՄՐԱՆԱՅ:

Դրան և Քրուրի զինագործարա-
նին միջեւ ընդհանրութիւնք սկսե-
րն, քանի մը հարիւր նորածն խո-
շոր թընդանթներու գնման համար
որք պիտի սահմանուին Վուսթրի
և Տարտանելի ամբողջութեանն ուս-
ուագիներու: Դուռը հազարապատ-
Սթեֆէնի տեղեկագրոյն վրայ հիմ-
նուելով, պահանջէր որ այդ թըն-
դանթներ կարճ ժամանակի մէջ
յանձնուին:

Դեկտ. 14, 1891:

Խմբագիր Տէր,

Հաճեցէք հետեւեալին անկիւն մը
շնորհել Ձեր աղբօգուտ ԱՐԱՐԱՏԻՆ
մէջ:

Բարեբաղդութիւն ունեցայ Ներ-
կայ գտնուիլ Դեկտ. 12ի երեկոյ-
եան ժողովին:

Օրման պէյի խնդիրն այնչափ շատ
և տարօրինակ դատողութիւններով
առարկուեցաւ որ ժողովն անկարող
եղաւ գրեթէ գոհացուցիչ կերպով
խորհիլ և խօսիլ իւր բուն նպատա-
կին վրայ, որ ոչ նուազ սիրելի էր:

Շատ զարմանք ազդեցին ինձ այն
անտեղի ընդմիջում և ծափահարու-
թիւններ որք սաէպ տեղի կունե-
նային քանի մը պարոններէ. կը խօ-
սին, կը կատակեն, կը ծափահարեն.
այս ալ մի ազատութիւն կամ սովոր-
ութիւն է թերեւս նոր աշխարհին,
թէպէտ քիչ մը խորթ կը թուի
առաջին անգամ տեսնողին:

Ես դեռ նոր եկած ըլլալով Թուր-
քիայէն քով գիտեմ թէ նորա և
ոչ մի ընթացքն գովելու արժա-
նիք ունի և ես անձամբ տեսած լի-
նելով Թրքաց բարբարոսութիւններն
չեմ կրնար ամենափոքր համակրանք
մ'ունենալ Թրքաց վրայ, այսուհան-
դերձ անկարելի է նաեւ չցաւիլ
Տէր. Պոյաճեանի անձին դէմ եղած
այնքան նախատալից ընդմիջումներ
համար:

Տիար Պոյաճեան նպատաւոր կամ
աննպատաւոր գրեթէ մի յօդուած.
քննադատներն աւելի յարմար էր
լրագրաց էջերուն մէջ պատասխա-
նէին անոր քան թէ այդպիսի ջնջիլ
առարկութիւններով զբաղեցունէին
զաղթականաց ժողովն, որմէ վրայ-
լուն ապագայ մը կապաւէ Թուր-
քիայի Հայն:

ՄԱՆԱԿԱՐ:

Ա. Ռ. Ա. Մ. Ք:

Ճըրագն իր տակը լցաւ չի տար,
Այս վիճակը մեղ յոյս չի տար.
Դանի որ Հայն ազգաբարձ էր,
Մէկն իրեն աչքի լցաւ չի տար:

* * *

Տէրն Աղամայ հետն է խօսել ար-
պերէն,
Օձն Եւայի հետ է խօսել պարսկե-
րէն:

Տէրն է գլխաւոր խնդիրներէն
քերէն,
Աղամ Եւա լաց են եղել Հայերէն:

* * *

Հոռոմի օգուտ՝ Հայուն վրնաս.
Հայուն օգուտ՝ Հոռոմի վրնաս.
Քեզ ի՞նչ օգուտ Հայ-Հոռոմէն.
Լաւ չէ՞ որ Հայ ես՝ Հայ մընաս:

* * *

Մի կենար ազակի տուն,
Զեք աչքով դուրս կը վարէ.
Թէ իր հացին նայի կատուն,
Բաճով բրջով դուրս կը վարէ:

* * *

Առաջ մտածէ ու յետոյ խօսէ,
Փողոզ լաւ համբէ ու յետոյ մսիս.
Ձուր չէ որ կասեն, եղբայր,
Բիւր անգամ չափէ, մի անգամ
կտրէ:

* * *

Փռնակի ինքերն մեռնիմ,
Արապի ձիուն մեռնիմ.
Հայուն ի՞նչին մեռնիմ.
— Ես լցաւ հաւատքին մեռնիմ:

ՊԵՆ ԴԱՆՏԻՍԻ ԵՒ ԵՐԳԻՆՈՒՐ:

Վաւ. Դանիէլ Գ. Պէտի, դա-
նակաց և երգչօնից մեծանուն գոր-
ծարանատէր, այժմ առաւել քան
կերէք, դաշնակներ և երգչօններ
կը շինէ ու կը վրէպէ: 1870ին Պ.
Պէտի, վառվառն պատանի մը,
իւր տունէն հեռացաւ առանց սէնթ
մը ունեն լու, և իւր անընկճելի
կամեցող այնչափ առաջացաւ որ
մինչեւ հիմայ գրեթէ 100,009
Պէտիի դաշնակներէն և երգչօն-
ներէն ծախուած է 1870էն ի վեր:

Կարծես ոչ մի բան կրնայ զինքը
վատեցնել, այնպիսի խոշոր տներ
որ կրնային որ եւ սովորական մարդ
յաւէտ կործանել, նա իւր ծանու-
ցում գործածելով տակէն ելած է
աւելի փայլուն քան զառաջինն: Իւր
նուագարաններն, ինչպէս ամենեւ
յայտնի է, շատ ժողովրդական են և
աշխարհի ամեն կողմերը կը գտնու-
ին: Կը տեղեկանամք թէ նա մտա-
գիր է յառաջիկայ տարւոյ տարիներ-
ուն մէջ իւր շինութեանքէն 200
հազար հատ եւս ծախել, որ ըսել
կըլլայ \$ 20,000,000ի դործ մը,
իւրաքանչիւր իւրաքանչիւր \$ 100էն
հաշուելով: Արդէն իւր տեսակին մէջ
եղածներուն ամենէն մեծ գործն է
Գրէ առ Daniel F. Beatty, Washington,
N. J. գաղթական ու գնաց համար: —
Ծան.

ԶՈՒՍԱՐՃԱՆԻՔ

Հայր մը իւր որդւոյն անառակու-
թիւնը պատժելու համար, նորա
գլուխը վերադարձնելով վերաբոյժ մը
կանչեց: Երբ որդին բժշկուեցաւ,
Հայրը նորա առջեւ հարցուց վերա-
բուծին թէ ի՞նչ վճարել պէտք է.
«Հինգ ոսկի» պատասխանեց: — «Առ-
ուրեմն» ըսաւ Հայրը և զայն վճա-
րելէ ետքը հինգ ոսկի եւս տուաւ
ըսելով «Այս ալ» երկրորդ անգամ
ծեծ ուտելու փափաքած ատենին
համար:

— 0 —

Երկու Մարտիկացիք պատահմամբ
կը խօսակցէին: Մին կըսէ. — «Տե-
սայ մէկն» որ Բէն գետնոյն մէկ ե-
ղեբնէն միւսն անցաւ, կրնային վը-
րայ լրջալով և փորին վրայ ալ մարդ
մը դրած»: — Միւսը չկրնալով ա-
ւելի զարմանալի բան մը հարցը-
րել, կը դառնայ կը հարցունէ «Ես
էի այն, չճանչցա՞ր»:

— 0 —

Նորահաս աղջիկ մը, բռնութեամբ
ծնողացն կըտարպուր ամուսնանալ
ծեր ու տեղի լոյց հարուստ ան-
ձի մը հետ: Արձանագրութեան նօ-
տարն երբ ըստ սովորութեան կը
հարցունէ թէ կը հաճի՞ր յամուս-
նութիւն ընդունիլ պարոն, «Իսկոյն
կըսէ լալազին «Ասա՛ղ, այս առա-
ջին անգամ է որ կամքս իմանալ
կուզուի»:

— 0 —

Գտնակ (տաղ) մարդ մը յաճախ
կը խրատէր որդին սա՛ ըրէ՛ նա՛ ըրէ՛
ըսելով: Տղան ձանձրացած՝ որ մի
ծեռքերն իւր մազերուն մէջ անցու-
նելով կը պոռայ «չա՛տ լաւ, դու
ալ սա՛ ըրէ՛, տեսնեմ»:

— 0 —

Կոյր մը՝ որ տանը պարտէզին
մէկ անկիւնը փորած և անդ պա-
հած էր 500 դր. — որ մը տեսնելով
որ գողցուած է և կասկածելով մէկ
գրացուց վերայ, կերթայ կըսէ
թէ 1000 դր. ունիմ, որոյ կէսը
ապահով տեղ մը պահած եմ, և
արդ կը մտածեմ թէ լաւ կը լինի
իթէ միւս կէսն ալ տանիմ դնեմ՝
արքա քով: Դրացին լաւ կը դտնէ
կոյրին այս խորհուրդն, և անկէց
բաժնուելուն պէս կը փութայ տե-
ղը գնել գողցած 500ը, որպէս զի
ապա կրկնապատկին առնու: Իսկ
կոյրն այնուհետեւ գտնելով կուր-
սուածն, կը դառնայ առ դրացին
և կըսէ «Կոյրն երկու աչք ունեցո-
ղէն աւելի որոշ տեսաւ»:

— 0 —

Ուսանող մը՝ որ գիշերօթիկ վար-
ժարան կը յաճախէր երկար ժամա-
նակէ հետեւ, որ մը երբ արձակուր-
դի առթիւ տուն վերադարձած էր՝
Հայրը կը հարցնէ նմա թէ ի՞նչ սով-
րեցար: — «Սիրելի Հայր, կը պա-
տասխանէ, երբ գայ ժամանակն՝
այն ատեն ցոյց կուտամ ձեզ սով-
րածս»: Հայրն այս յանգիւնութեան
վերայ բարկանալով՝ չարաչար կը
ծեծէ գնա: — Տղան յայտնում կըսէ.
«Ա՛հա՛ սովորածս այս է, հօրս բար-
կութեան ատեն համբերել»:

— 0 —

Տղայ մը՝ որ վարժարանէն այն
ինչ ելած, և առեւտրոյ մէջ մտած
էր, որ մը իւր դասընկերաց միոյն
հնազդիպելով կը հարցնէ. «Պարոն,
այժմ եւս որպէս յառաջ դպրոցին
մէջ շատ գովէ՞ր կը գտնուի»:

«Ձեր աղքատութիւնը լաւ գիտէ՞ք անշուշտ,
թէ իւր մեկնելէն ի վեր բնաւ չէ
մնացած» կը պատասխանէ դասըն-
կերն:

— 0 —

Հպարտ և ինքնահաւան ոմն՝ որ
մը ընկերական բաղմունքեան մը
մէջ ըսաւ. «Երբ յիմար մարդիկ
բան մը ըսել կուզեն, նախ իրենք
կրնային ծիծաղիլ»: — Ուրեմն հա-
ւատական է որ դուք շատ ուրախու-
թեամբ անցուցած էք ձեր կեանքը»
պատասխանեց ունկնդրաց մին:

— 0 —

Գինեմով մը, ցերեկ ատեն արը-
նալ զինքնուրեշտ դուրս ելնելու ա-
տեն մէկու մը կը հանդիպի և արե-
գակն ցոյց տալով կը հարցունէ նմա.
«Բարեկամ, կարգա՞նք, ըրէ՞ք ինձ,
լուսնի է սա թէ՞ արեգակ»: Անցոր-
դը գինեմով տարօրինակ հարցման
կը պատասխանէ «Արդարեւ չեմ
գիտեմ, վասն զի ես այս քաղաքէն
չեմ»:

Հ. Ե. Բ. Բ.
ՆՈՒՆ ԵՐՈՒՐ:
52 Իսթ 23րդ Փողոց, 2րդ հարկ
ՀԱՆԴԵՍ ԿԱՂԱՆԴԻ

Շաբաթ, Յունվար 2, 1892,
ի ժամ 8 երեկոյեան:
Երգեր, ձառեր, Կատակերգու-
թիւն և Կազմութեանք:
Պահուած աթոռ — գին 25 ֆենթ:

ԼՈՌՈՒԹԵԱՆ ՊԵՏՆ

[Շարունակութիւն տե՛ս թիւ 23:]

— 0 —

«Քեզ կը տաքցնէ» ըսաւ հօրեղ-
այրս ոգելից ըմպելիքէն դաւաթ-
ներն լեցունելով: «Կինս անայ:
Միշտ ինձ կուգայ հոն տեղը — երբ
լոյսը մարի. ինչ աղէկ գիտէ քու
սիրտդ: Բէյըլը քու խնամոցդ պի-
տի թողուամբ: Այս վերջին անգա-
մըն է որ հոս եկած եմ: Իմ գործս
գրեթէ լրացած է»:

Միւր գաւաթներն լուծեամբ
պարպեցինք, լայց միտքս զբաղած
էր այն տպաւորիչ խօսքերով, —
«Միշտ ինձ կուգայ հոն տեղը — երբ
լոյսը մարի»:

Լոյսին ճիշդ այն վայրկեանին մա-
րիկն զարմանալի բան էր: Կարելի
չէր, հարցուցի ինքզինքիս, որ լապ-
տերը միշտ միեւնոյն տեղին կախ-
ուելով այնպիսի դրից մէջ գտնու-
էր որ հողմին այդ ծառին բարձ-
րացեալ ճիւղերուն մէջ փչելովն այդ
ուղղութեամբ օդի հոսանք մը ըս-
տեղծուէր և զայն մարէր: Այս մը
տաճութիւնս ընդմիջուեցաւ հօրեղ-
բորմէս՝ որ ոտքի ելնելով կանթեղ
մը առաւ և ինդրեց որ իրեն ըն-
կերանամ: Իրեն ընկերացայ դէպի
ընդերկրաց շտեմարան մը որ լե-
ցունէր էր մեծ և փոքր տակառներով՝
որք, ըստ իմ կարծեաց, ապագայ
գործածութեան համար գինի և ուլ-
ուսանտը կը պարունակէին: Վերա-
դարձին մեծ որսահ մը մէջէն ան-
ցանք որու մի ծայրը շատ մը սըն-
տուկներ և տակառներ տեղադրու-
ած էին: Վերջէն տեղեկացայ որ
մեծ պարտէզ մը և հանուոց մ'ալ կար
այս մանրանին մէջ որու վերակա-
ցու յատկացուած էր հօրեղբորս
միակ ծառայն:

Ուրախ եղաւ երրորդ ծառաստանին
մէջէն սկսանք յառաջանալ, զի ժա-
մանակը ուշ էր և քնոյ պէտքն սկը-
սած էր գտալ:

«Նա մեր կերակուրն կը հօգայ»,
ըսաւ հօրեղբայրս երբ պարտէզին
մէջ բաւական յառաջացած էինք:
«Ամէն կենսական բաներէն բաւական
ունինք — բայց քիչ միս: Միւսը մը-
տաւորական կարողութիւնն կուրէ:
Յիմարի կերակուր է»:

Յաջորդ օրը հօրեղբայրս կարող
չեղաւ անկողնէն ելնելու: Որոշեցի
որ պանդոկն երթամ գոյքս առնե-
լու և քանի մը նամակներ թղթա-
տարին յանձնեմ, որոց մին Պր. Ըրլի
կը պատմէր իմ այն տունը մտած
Հոկտեմբերի գիշերէն ի վեր ունե-
ցած փորձառութիւններս:

Այս միջոցիս ձմռան սկիզբներն
էր և այս պատերէն դուրս գըս-
տուող ընդարձակ արօտք և մար-
դագետները ստուով և ցրտով կարծ-
րացեալ էին, երբ համար ծերունին,
զոր կանխաւ երկիցս տեսած էի,
զիս դուրս թողլ տուաւ այդ մեծ
դռներէն: Վերադարձիս գինքը հոն
գտաւ պատրաստ՝ դուռն ինձ համար
բանալու և գոյքս ներս տանելու
համար օգնելու:

Բէյըլ իւր հօր անկողնոյն մօտ էր:
Հիւանդ մարդը քնոյ մէջ էր, և ես
մէկէն գրատունն գացի ուր Բէյըլ
ևս քիչ յետոյ եկաւ կէս օրէն վերջ
խօսակցութեան դաս մը առնելու
համար, ինչպէս որ իւր սովորու-
թիւնն էր: Թէ հօրեղբայրս և թէ ես
շատ հոգ տարած էինք այս յառ-
կութիւնն իր մէջ կատարագործելու
համար, և իւր յառաջդիմութիւնն
մեր կարելի նկատածէն աւելի արագ
եղած էր: Բառերու նշանակութիւնն
արտաքին կարգի դիւրութեամբ կըմ-
բռնէր բայց նոցա հնչումն արտա-
գրելու մէջ նուազ ինչ դժուարու-
թիւն կը գտնէր: Բայց սակայն մեծ
համբերութեամբ կը յարատեւէր,
ամենակարգին բառեր կրկնելով ինձ
հետ մինչեւ որ ուղիղ կերպով կա-
րող կըլլար արտասանել: Թէպէտ
շատ անգամ ձանձրալի գործ մը կը
դառնար սա, բայց երկուքին ալ
բաւական կըբոսնէինք երբեմն: Այդ
տան մէջ երբեք ինդալու ձայն լը-
սած չէի: Օր մը այդ ասուր միա-
կերպութիւնն ինքզին հօրեղբորդ-
նոյս դէմքին դժուար հնչում մը
արտասանելու համար կրած միմո-
սական փոփոխութիւններն տեսնե-
լով և արտանց խնդալով: Յանկարծ
կեցաւ և կէս ստակացեալ ինձ հայե-
ցաւ: Այս բանս զիս աւելի խըն-
դացող և նա բժշիկ մը իւր հի-
ւանդն քննելու հօրեղբայրս ընդ
կողմէն, հօրեղբայրս զմեզ կողմէ գա-
ւազանն գետնին զարնելով: Բէյըլ
գեղեցեալ և բան մը բարձրաւ պէս
ծեւ մը ըն

կարգեցողութիւնն, կը լսեն զայն, որքեակ, կը կարծեն թէ ինչ կանցնի այս պահուստ: Պատմէ: լսեմ՝ քեզ: «Չեմ կարող լսել», ըսաւ Բէյըլ անձկութեամբ իւր հօր երեսն հայե-լով:

«Մտաց խանգարումն», ըսաւ նա միջոցովն չորսն շօշափելով մինչեւ որ դուռն անգին իւր որդւոյն գըլ-խուն վրայ, որ իւր ըով ծնկան վը-րայ եկած էր: Ինչ աչքայն կուգայ որ միլիոնաւոր կերպարանք կը տես-նեմ չորսն: Ինչ կը թուի որ զա-նոնք կը լսեն, բայց չեն տեսներ ձեզ — ոչ ալ կը լսեն ձեզ»:

«Այս Զանգուն ու ժառանգ եղածի պէս իւր գլուխն ինկաւ Բէյ-ըլի ուսին վրայ և երկար ժամանակ այսպէս մնաց: Իւր աչքերն գոցուած և շնչառութեան համար կը ճգնէր: Մեղմտող մարդուն կարողութիւններն ալ եւս նորա հօր կամքին խորա-գանին չէին հնազանդել: Յիշարի իւրեանց վերջին ծառայութիւնն մա-տուցած էին նմա, զի քանի մը վայր-կեանքն նա մեռած էր: Մեղմտեալն և մարդօրէն, ցաւոյ ձայն մը հնա-նելով՝ Բէյըլ գրկեց իւր հօր անկե-ղան մարմինն և գայն տանը մէջ տա-րաւ:

(Շարունակելի):

ԱՆԳԼԻԵՐԵՆ ԼԵԶՈՒՆ:

ԳԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:

[Շար. Տե'ս Թիւ 21:]

ՑՈՒՑԱԿԱՆ:

This (տահա) այս.
That (տահա) այդ.
These (տահա) ասոնք.
Those (տահա) ատոնք:

Օրինակ:—

Take this book and bring me that newspaper.

«Թէ՛ք տահա պու՛ք, էնտ պրինկ մի տահա նիւուգ-բեյբըր»
Աս այս գիրքն և բե'ր ինչ այդ լրա-գիրն:

Eat these apples and keep those pears.
«Ի՛թ տահա էֆըլ էնտ քի'ք տահա բէ'ր»
Այս խնձորներն կեր և այդ տանձերն պահէ:

ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ ՈՃԵՐ:

My house and that of my neighbor.
«Մայ հաուզ էնտ տահա օվ մայ նեյ'պըր»

Իմ տունն և իմ դրացւոյնը:
We have been waiting for you these three hours.

«Ուր հեմ պի'ն ուէյթ'ինկ Փօր Էու տահա թէ'րի' ա'ւրդ»
Երէք ժամէ իմեր ձեզ կ'ըստասեմք:

ՅԱՐԱՐԵՐԱԿԱՆ:

Who (հու) որ. կը գործածուի երբ անձ մը կը ներկայացնէ:

Which (հուիչ) որ. կը գործածուի երբ ստորին անասուն մը կամ ան-շունչ իր մը կը ներկայացնէ:

That (տահա) որ. թէ'ն անձ և թէ'ն իր կը ներկայացնէ:

What (հուա) ինչ որ. ասանց յա-րաբերեալի կը գործածուի:

Who (հու) որ. ուղղական.
Whose (հու) որոյ. սեռական.
Whom (հու) զոր. հայցական.

Օրինակ:—

The gentleman who met us in the street, is the same person that was here yesterday.
«Մէր ճէնթ'մեն հու մէթ քս ին ա'ւր ըսթ'րի'թ, իզ մէր սեյմ բըր'ըն տահա ուոզ հի'ըր եսթ'ըրտեյ»

Փողոցը մեզ հանգիստը պարոնը՝ Իրէկ հոս եղող անձն էր:

The book of which the leaves are torn.
«Մէր պուք օվ հուիչ տահ լի'վզ ար թ'օ'րն»

Գիրքն որոյ թերթերն պատռած են:
The merchant whose brother lives in Boston.

«Մէր մէր'ընդ հու պըրտ'ըր լի'վզ ին Պօսթ'ըն»
Վաճառականն որոյ եղբայրն Պօսթ'ըն կը բնակի:

I know whom you mean.
«Այ նո' հուս եու մի'ն»
Գիտեմ զով ըսել կ'ուզէք:

What pleases the one displeases the other.
«Հուաթ լի'վզ տահ ուըն' տիւրիլի'զ-ըս տահ ըսթ'ըր»

Ինչ որ հաճելի է միւրեւ' ատելի է միւրին:

ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ ՈՃԵՐ:

How happy I am!
«Հաու հաթ' ալ էմ»
Որչա'ի երջանիկ եմ:

What a pity!
«Հուաթ է ըրի'թ'»
Ի՛նչ ցաւալի բան:

The money I received.
«Մէր մըն'ի ալ ըրի'վզ»
Ընդունած գումար:

All I want is a friend.
«Օ'լ ալ ունեթ իզ է Ֆրէ'նտ»
Միակ ուզածս բարեկամ մը է:

(Շարունակելի):

ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ ԾԱՆՈՒՑՄՈՒՆԻՔ

Ա. Զ. Գ.

Եկեղեցական եւ գեղութեան գործերու վերաբերեալ Հայերէն լեզ-ուաւ ծանուցմունք, որը երկու մաս-նաչափէ աւելի տեղ չեն բռներ, Թերթիս մէջ ձրի պիտի հրատարակ-ուին:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ

ՈՒՂՂԱՓԱՌ ՍԲ. ԵԿԵՂԵՑ

St. Chrysostom's Chapel,
[Trinity Parish.]
Corner 39th Street and 7th Avenue.

Ի գիտութիւն բարեպաշտ ժողո-վրդ ևան կը ծանուցուի որ առաւօտ-եան ժամերգութիւն կը կատարուի ի վերջիւնեալ Մատրան, ամէն Կիրակէ ժամը 1-30 ին յետ միջաւոր:

Ի Դիմաց Հոգաբարձութեան, Մ. Գ. ԱԹԹԱՐԵԱՆ, Փ Մ. ԱՅՎԱՏ, Գարաուղար:

Ատենապետ:

ՍՈՒՐԲ ԼՈՒՍԱՆՈՒՐԻՉ ԵԿԵՂԵՑ

Ի ՆՈՒՆ ԵՐԻՐ.

Ընթ'աղղ,
ՀՐԱՆՏ ՄԵՍՐՈՊ ԳԻՐԵԶԵԱՆ.

Յառաջիկայ Կիրակէ, ի ժամ 2.30 յետ միջաւոր, ի Կրէյս Մատրան (Պրատուէյ և Տաներորդ փողոց) կրօնական Պաշտամունք պիտի կա-տարուի Հայ լեզուաւ, ըստ դրու-թեան Անգղիական Եկեղեցւոյն:

Յարգանքով կը հրաւիրուին ամէն Հայք ներկայ գտնուիլ և մասնակ-ցիլ այն Պաշտաման:

ՆԵՆՏՈՆ ՄԵՍՐՈՊ ՊՈՅԱՃԵԱՆ

Գարաուղար:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ

ՍՈՒՐԲ ԲԱՐՈՒՐԻՄԵՆՈՒՆ ԵԿԵՂԵՑ
42րդ փողոց Արեւելեան, Թիւ 209:
Գահանայ,
ԱԲՐԱՀԱՄ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԵԱՆ:

Դասախօսութիւն ժամը 3ին,
Կրօնական Պաշտամունք ժամը 4ին,
Կիրակէ օրեր, յետ միջաւոր:

ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼ ԾԱՆՈՒՑՄՈՒՆԻՔ

Ա. Զ. Գ.:

Տր. Ժան Էլիսի գրած 'Տարակոյս և Լուսաւորութիւն' (Doute et Revelation) անուն Գաղղ. լեզուաւ նոր հը-րատարակութիւնը, ձրիապէս պիտի լրկուի, բազմի տուրքէ ազատ, այն ամեն քարոզչաց և աստուածաբա-նական ուսանողաց որոնք զայն ու-նենալը. փափաքը կը յայտնեն, զը-կելով իրենց հասցէն առ
Monsieur Adolph Roeder, editeur,
Vinela, N. J.
Eta' Unis d'Amerique.

Տ. Պ. Ա. Ր. Ա. Ն.

Ա. Ր. Ա. Ր. Ա. Տ. Ե. Ա. Ն.

72 Իւնիվըրսիթի Բլէյս,

ՆՈՒՆ ԵՐԻՐ:

Սոքո ապարանի մէջ կը տպագրուին Հայերէն և Անգլիերէն լեզուներով ամեն տեսակ գործեր. ինչպէս են՝ գրեանք, տետրակներ, չըմբերա-կանք, առեւտրական ցուցակներ, նա-մակի թղթեր, պահարաններ, այցե-տոմսեր, առեւտրական տոմսեր, ըն-կերութեանց կանոնադրութիւններ ևն. Ամեն յաճախորդաց կատար-եալ գոհունակութիւն կ'երաշխառու-ուի: Փորձեցէ՛ք մեզ անգամ մը:

THE ARARADIAN PRINT,

No 72 University Place,

New York.

ԳՐԻԳՈՐ ԷՔԻԶԵԱՆ

Թարգման-Առաջնորդ ճամբորդներին:
Կը գտնուի Պօլօ փողոց:

Մարտէյլ Հանգիստը Հայն արե-ւելցի ուրիշ ուղեւորներ որոնք քա-ղաքին և Յիւստոնի լեզուին ան-ծանօթ են, մեծ գիւրթիւններ կրնան գտնել իրեն գիմելով:

Թղթակցութեան հասցէն՝
Gregoire Elkizian,
53 Rue de la Republique,
Marseille, France.

ՊէՒՍԻԻ ԵՐԵՎԱՆԵՐ ամենաբարե-կէն: Գաթիպօլի համար գրել առ
Daniel F. Beatty, Washington, N. J.

ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼ ԾԱՆՈՒՑՄՈՒՆԻՔ

Վ. Ա. Ր. Ս. Ա. Ն. Ե. Ա. Ն.

ԳԻՏՈՒԹԵԱՆ:

Հաստատեալ 1871:

Վիգելը Պ. Հօլ, հաստատող:

Վիգելը Պ. Հօլ կուսուցանէ ասը-րեր ուսուցեաց մտաց վերայ ունեցած արդիւնքը և կը կարողացնէ բարու-քել ընտիր կերակուրներ գործածե-լով:

Ամեն անոնք որ մէկէ աւելի լեզ-ուաց մէջ շահեկան են, այս վարժա-րանին միանալու են:

Աւէ՛ք Կենսաբանութիւն (Vita-nomy) տետրակը 5 սէնթ: — Անգլո-Ամերիկեան լեզուաւ տպագրեալ:

Գարաուղարին գրասենեակն է,
1245 Wood st., Philadelphia, Pa.

Մ. Ս. Ր. Ն. Ա. Հ. Ի. Ե. Ա. Ն.

ՈՒՍԹՐԻ, --- Մ. Ա. Ս.

Ամենէն արժան գներով Փոխ-Գրե-ր կը տրուին Թուրքիոյ այլեւալ մասանց վրայ և եւրոպիայ ամէն կողմերը ա-պահովեալ գրամատանց միջոցաւ:
Ուրիշ տարուան փորձառութիւն: Կեդրոնատեղիք ի Գարաուղար և ի Կոս-տանդնուպօլիս: Կը վաճառուին նա-և շոգենաւի տոմսակներ եւրոպիոյ այլեւալ մասանց վրայ և Թուրքիոյ բո-լոր նաւահանգիստներէն Թրիէսթէ ի ճամբով մինչ ի Նիւտ Եօրք, խիստ ար-ժան գներով: Մասնաւոր ուշադրու-թիւն կը տրուի ամէն թղթակցու-թեանց:

M. S. T. NAHIGIAN,
WORCESTER, MASS.

JOHN A. PHILLIPS & Co.,

No. 4 Dean St.,
Providence, R. I.

ԱՌ ԳՈՐԾԱՆՈՐՄ. ---

Արժան գներով լաւ կոշիկ մը գնելու տեղն է

ՃՕՆ Ա. ՖԻԼԻՍՍ ԵՒ ԸՆԿ.,
Թիւ 4 Տիւ Փողոց,

Բոսթօն, Ռ. Ա.

Տեղեկութիւն կրնայ առնուիլ դի-մելով նաև առ Ս. Ա. Սամուր,
Թիւ 107 Ֆիսթրալ Փողոց:

If you wish

to Advertise

Anything

Anywhere

at Any time

WRITE TO

GEO. P. ROWELL & Co.

No. 10 Spruce Street,
NEW YORK.

ԶԲԱՂՄԱՆ ԳՐԱՍԵՆԱԿ

Ի գիտութիւն արգոյ հասարակու-թեան կը ծանուցուի որ գրադրան գրասենեակ մը բացուած է Թիւ 72 University Place, երկրորդ յարկ, ուր անգործ ազգայնաց գրադրանք կը գտնուին համեմատ պայմաններով:
Դիմելու ժամն է 9ին մինչև 10 առաւօտեան, բացի Շաբաթ օրերէն:

Mrs. Winslow's

Soothing Syrup.

Տիւ. ՈՒՆԵՂՈՒՆ ՈՂՈՐԻՉ ՕՇԱՐԱԿԸ.

Յիսուն տարիներէ աւելի է որ Տիկին Ուինլօ Ուրբիշ Օշարակը միլիոնաւոր մայրերէ կը գործած-ուի իրենց զաւակաց ակոյզ հա-նելու ժամանակ: Գրեւորներ կը խանգարուիք և հանգստութիւններէ կը վրդովուի ախայ հանելու ցա-ւէ հիւանդ, տառապող և լացող զաւակն մը: Եթէ այդպէս է, ան-միջապէս Ակոյզ Հանող Մանկանց համար «Տիկին Ուինլօ Ուրբիշ Օշարակ»-էն շիշ մը առէք: Սորա արժէքը անհամար է: Խեղճ պըզ-տի տառապելուն անմիջապէս դար-ման մը պիտի ըլլայ: Մայրեր, ա-սոր վրայ կրնաք ապահովել ին-սպալ չիկան: Կըրժիչ փորութե-թիւն, կը կանոնաւորէ Ստամբըք և Ալիքները, կը բժշկէ Աղեաց Խի-թը, կը կակղցնէ Լինտերը, կը նը-ուաղեցնէ բորբոքումն, և ամբողջ կազմուծը կը կազդուի և կը զօ-րացունէ: Ակոյզ Հանող մանկանց համար «Տիկին Ուինլօ Ուրբիշ Օշարակ», ճաշակի համեղ, և Մի-ացեալ նախագագ մէջ ամէնէն հին և ամենալաւ բժշկութիւն և անուշիչ-ներէն մէկուն գեղազիւն է, և կը ծախուի աշխարհին ամէն գեղա-գործներու քով: Իւրաքանչիւր շի-շի գինն է քուն և հինգ սէնթ:
Աղեցէք մայրն,

DE L'IMPRIMERIE ARMENTIENNE

VENISE, ST. LAZARE.

ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՋԱՏՈՒԹԵԱՆ

Բ. ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

«Հայոց Հայրենասիրական Միու-թեան հրատարակած այս վարդա-պետարանի մէջ համառօտ կերպով բացատրուած է թէ իւրաքանչիւր Հայրենասէր Հայ ինչ փափաքներ պէտք է ունենայ և ինչ պարտքեր ունի կատարելու:

Մէկ անգամէն 50 օրինակ ծա-խու առնողին կը զրկուի 5 Փը-րանդով: Հատին գինն է 15 ան-թիւ:

Դիմել M. Portoukalian, redacteur du journal ARMENTIA, Marseille, France:

Mrs. Winslow's Soothing Syrup.

ՆՈՐ ՀՐԱՍԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆԻՔ

ՄԵՍԱԴԻՐ ՊԱՏԿԵՐ

Վ. Ա. Ր. Ս. Ա. Ն. Ե. Ա. Ն.

ՊԱՏԵՐԱՋՄԻՆ

Սրբոց Վարդանանց առ Տղմուա

գետով մղած պատերազմին մի լու-սանկար պատկերն է սա ի վիճինա լուսանկար Պր. Ն. Պ. Ասլանեանի ար-ուեստարանէն ի լոյս ընծայուած:

Մեծութիւնն է 24x30 մատնա-չափ:

Բազմաշխատ Հայ արուեստագէ-տի մը սոյն ճաշակաւոր և հիանա-լի գործն որ միակ է իւր տեսակին մէջ, Ամերսոնի ազգայնաց ուշա-դրութեան կը յանձնարարեմք:

Ամենայարմար առարկայ մը է որ և է տան (home) դաճկին մէջ կա-խելու:

Տեսնել ուզողք, կրնան գիմե-Արարատի խմբագրատունը:

Սոյն պատկերներէն միայն սահ-մանեալ թիւ մը կը գտնուի խմբա-գրութեան քով, որը Միացեալ Նա-զանգաց մէջ գտնուած միակ օրի-նակներն են:

Գինն է 30 ֆրանգ, կամ 6 տո-լար: Բոլորագրութեան ծախքը զը-նողին վրայ է:

Կը հրաւիրեմք գեղարուեստի ճա-շակ ունեցող և Ազգային փառաց խախնձախնդիր Ազգային քննել Հայ արուեստագէտի մը սոյն նշա-նաւոր գործն:

Դիմել M. Portoukalian, redacteur du journal ARMENTIA, Marseille, France:

Ն Ո Յ Շ Ն Ե Ր

Մ. ՓՈՐՈՒԹԻՒՆԱԿԱՆ ԳՐԱՍՏ

ՈՏԱՆՍՈՐՆԵՐԷՆ

Հեղինակին զանազան քաղաքներէ մէջ և զանազան տպագրութիւննե-րի տակ գրած Հայրենասիրական ոտանաւորներու նմոշների ամփո-փուս մ'է սոյն տետրակը, որ կը պարունակէ նաև տեղեկութիւններ թէ այդ ոտանաւորներ ինչ տպա-ւորութիւններ տակ ներշնչուելով գրուած են: Գինն է 1 ֆրանկ:

Դիմել M. Portoukalian, redacteur du journal ARMENTIA, Marseille, France:

Հ. Ա. Ն. Դ. Ս. Ա. Ն. Բ.

ԲԱՋՄԱՎԷՊ

ՍԱՄԱԿԵՐԹ

ՅԱՆԱԿԱՆՆԵՐԷՆ ԵՒ ԳԵՏԱԿԱՆ. ՆԻՍՏԱՐԻ.

Տարեկան բաժանորդագինն է 10 Փր. (4 Բուրլի.) Հասցէն՝
Redaction de la Revue "Basma-vep," St. Lazare, Venise, Italie.

Մ Ո Ւ Ր Ճ

ԲԱՋԱԿԱՆ, ՀԱՍԱՐԱԿԱՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԱՄՍԱԳՐ

Գ. տարի.

Տարեկան բաժանորդագինն է 10 Բուրլի. Հասցէն՝
Redaction de la Revue "Mourtch," Tiflis, Russie.

Ա Ր Մ Է Ն Ի Ա

Հունգարերէն Սամաթերթ ՊԱՏԱՐԱԿԱՆ, ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ, ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ.

Բ. ՏԱՐԻ.

Տարեկ